

Kaina: metams 15 lt., pusmečiui 8 lt., 1 mėn. 1 lt. 50 ct. Kareiviams per pusę pigiau. Užsieny metams 25 lt. Atskiras numeris 30 ct. visiems. **Skelbimai:** petito eilutė 40 ct.; prieš tekstą dvigubai. **Adresas:** Kaunas, Nepriklausomybės aikštė.

31 (427) nr.

Kaunas, 1927 m. rugpiūčio m. 3 d. — 9 d.

IX metai.

Kariuomenės dalių šventės.

Kiekviena kariuomenės dalis kasmet švenčia savo šventę. Šiais metais kai kurių pulkų šventės apvaikščiojamos ypatingai iškilmingai, nes kautynėse su Lietuvos priešais pasižymėję pulkai dabar gauna garbingas karo vėliavas.

Visi mūsų pulkai savo istoriją pradėjo nuo 1918—19 metų, t. y. jie buvo suformuoti mūsų nepriklausomybės pirmomis dienomis. Jauni yra mūsų pulkai: vieni jų šiais metais švenčia devynerių, kiti dar tik aštuonerių gyvavimo metų sukaktuves.

8—9 metai yra labai trumpas laikas, o žmonijos istorijoje yra tik vienas akimirksnis. Tačiau atsiminę, kad 1918 metais Lietuvą dar valdė žiaurūs okupantai; mūsų laukai tada dar buvo išraižyti pasaulinio karo liekanomis — apkasais ir spigliotos vielos tvoromis; ne vienas šimtas mūsų namų ir ūkių žiauraus karo buvo sunaikinta ir sugriauta; kad didžiojo karo baisaus gaisro liepsna Lietuvoje galutinai dar nebuvo užgesusi; pagaliau, kad mūsų tėvai, broliai ir seserys tada turėjo vargti svetur, dar negalėdami grįžti Tėvynėn; jei sakau, tą viską atsiminę, pažiūrėsime, kas buvo ir kas dabar yra Lietuvoje, tai be svyravimų turėsime pripažinti, kad paskutinis dešimtmetis mūsų kraštui buvo be galo reikšmingas.

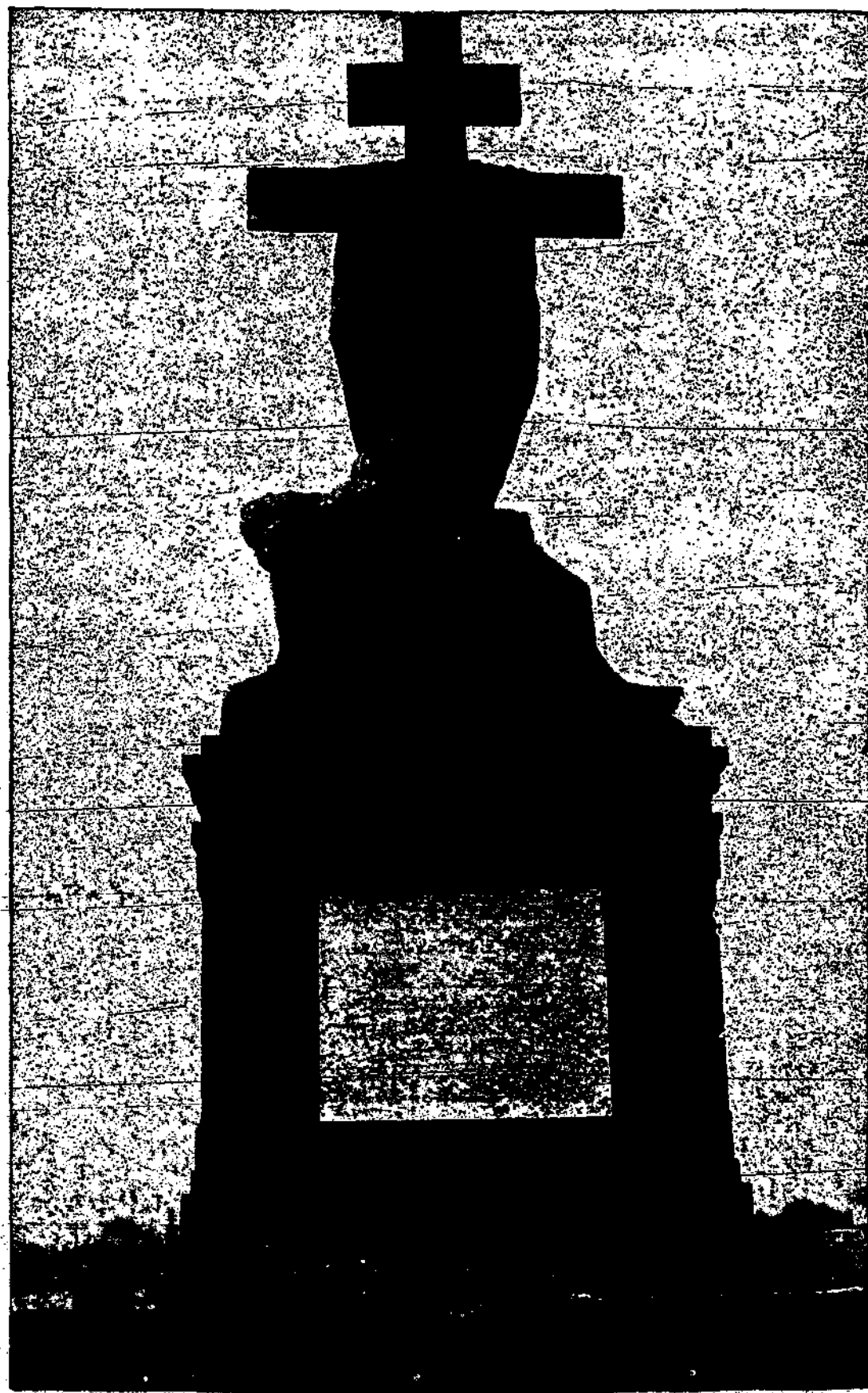
Aš pats būdamas karys, nenoriu kariuomenės girti, tačiau dabar jau visi pripažįsta, kad jei 1918—19 metais lietuviai nebūtų organizavę savo kariuomenės, tai labai

abejotina, ar būtų šiandien mūsų Tėvynė nepriklausoma.

Iš tikrųjų, nors dar ir jauni mūsų kariuomenės pulkai, tačiau per tą laiką yra jau daug pasidarbavę savo kraštui, pasidarbavę sunkiai ir garbingai, nes jų darbai yra garbingiausių mūsų karių krauju apšlakstyti ir jų paaukota gyvybe apvainikuoti.

Todėl šių 1927 metų pulkų šventės, kada tie pulkai už anuos karžygiškus darbus gauna garbingas karo vėliavas, yra ypatingai brangios ir reikšmingos.

Kiekvienas pulkas per savo šventę ne tik atsimena savo žygius, padarytus 1918—19—20 metais, ne tik iškilmingai pagerbia žuvusius savo karius, bet gaudami karo vėliavą, tą pulko simbolį, šventos pareigos ir garbės reiškęją — ženklą, visi pulko kariai iškilmingai prieš ją siekia drąsiai eiti savo žuvusių pirmtakų keliais, t. y. saugoti ir ginti savo kraštą, nors už jį reikėtų ir savo gyvybę atiduoti. Toks savo pasiryžimų stiprinimas ir viešas jų priminimas yra ypatingai svarbus ir reikšmingas, atsimenant, jog mus dar laukia didelis, sunkus ir garbingas Vilnių vaduoti darbas.

Paminklas žuvusiems Aleksoto par. savanoriams. Šio paminklo iškilmingas pašventinimas įvyko š. m. rugpiūčio m. 1 d. Aleksoto par. kapinėse. Plačiau apie šį paminklą ir jo pašventinimo iškilmes bus kitame „Karo“ nr.

SVEIKA, AVIACIJA, SAVO AŠTUONERIŲ GYVAVIMO METŲ ŠVENTĖJE!

Kiekvieno pulko bei dalies šventė dar yra svarbi ir tuo, kad per tokią iškilnę dalis prisimena, kas padaryta, atlikta, ir ko dar trūksta, ko reikia.

Pagaliau dalių šventės dar labiau suartina visus savo karius, dalis morališkai stiprėja, ji darosi viena glaudi ir neįveikiama tėvynės gynėjų šeima. Per savo šventę visi kariai pasižada dar stipriau laikyti ginklą savo rankose, geriau pažinti karo mokslą, sustiprinti karišką drausmę ir tt.

Tokia yra dalių švenčių reikšmė.

Todel, kary, jei tavo pulkas jau šventė tą garbingą dieną, neužmiršk, ką esi matęs bei girdėjęs, o jei dar nešventė, tai ruoškis atsidėjęs ne tik iškilmingai savo šventę švęsti, bet ir iš jos pasimokyti, sau naudos bei gerų patarimų gauti. Tai darydamas nekuomet neužmiršk, jog pirmon galvon tu esi savo Tėvynės gynėjas, karys, ir kad kiekvieno kario pirmas kelrodys ir galutinas tikslas yra Tėvynė, jos nepriklausomybė, gerovė ir garbė.

Kap. St. Raštikis.

Apie lietuvių kavaleriją.

Bendrai apie mūsų kariuomenę Didžiųjų Lietuvos Kunigaikščių laikais mažai nežinoma. Čia noriupaduoti keletą žinių apie lietuvių kavalerijos pradžią ir vystymosi.

Apie lietuvius istorijoje plačiau kalbama nuo dešimto amžiaus. Jei kalbėti apie to laiko karo meną, tai reikia pasakyti, kad jis buvo gana pirmų. Koks gi buvo lietuvių ginklavimasis? Labai paprastas: lanikai, vylyčios, lazdos. Šarvai: taurų, briedžių, meškų ir vilkų kailiai. Lietuvių kavalerijos pradžią sunku nustatyti. Viena reikia žinoti, kad vokiečių plūdimas Lietuvos buvo pirmučiausias akstinas jai kurtis. Taip, XII šimtmečiu Lietuvos kariuomenėje kavalerijos ir pėstinijos skaitoma lygiai.

D. L. Kunigaikščio Vytauto Lietuvos kavalerija tapo sustiprinta apsigyvenusiais Lietuvoje totoriais. Taip tapo sudaryta lengvoji kavalerija tada dar nežinoma Europoje. Jos tarnyba žygyje ir pastovyje buvo žvalgyba ir apsauga, kautynėse — puolimas.

Vėliau, prie kitų Didžiųjų Lietuvos Kunigaikščių, Lietuvos kavalerija pasireiškia kaip sunkioji ir lengvoji. Sunkiojon kavalerijon tada priskaitomi buvo gusarai ir šarvuotiniai, dėl jų sunkių šarvų. Lengvoji kavalerija skaitėsi totoriai.

Visą laiką Lietuvių kavalerija, kaip bendrai to laiko ir kitos kavalerijos buvo komplektuojama iš bajorų tarpo. Taip kiekvienas gusaras su savim atvedavo 4 raitininkus ir tokiu būdu 20 gusarų sudarydavo eskadroną iš 100 žmonių. Eskadroną komanduodavo rotmistras. Gusarai komplektavosi iš aukštosios bajorijos sluoksnių, šarvuotiniai — iš paprastosios bajorijos. Šarvai ir ginklavimasi mažai kuo skyrėsi vienu nuo kitų.

1776 m. nuolatinės lietuvių kariuomenės (Lietuvoje) buvo 4.470 vyrų (Lenkija turėjo 12.430.), t. y., 2 brigados (gusarų ir šarvuotininkų po 478 vyrus, raitos gvardijos — 318 vyrų ir 5 pulkai.

Susirinkimuose 1788 — 1792 m. buvo nutarta turėti Lietuvoje 33.000 kariuomenės; lietuvių kavalerijos turėjo būti 10.650 vyrų — 2 tautinės brigados po 2.421, 1 gvardijos pulkas iš 318 vyrų, penki pulkai po 1.098 vyrus.

Po Lietuvos padalinimo nustoja Lietuvos kariuomenė gyvuoti. Rusai iš Lietuvos gyventojų buvo sudarę 1 Lietuvių — totorių pulką, kuris paskui tapo pavadinamas ulanų pulku; taip pat ir vokiečiai turėjo lietuvių pavadinimo kavalerijos pulkus.

Husz Ar.

Amžinasis mūsų laisvės priešas.

Rusų valstybės valdovai jau iš senovės yra lietuvių, o ypač mūsų nepriklausomybės — laisvės priešai. Jie visada vis negeruoju gyveno su Lietuva nuo anų žilos senovės laikų, kai tikrai susikūrė Lietuvių valstybė, vadinama, Didžioji Lietuvos Kunigaikštystė.

Del ko gi mūsų gimtasai kraštas taip viliojo ypatingai rusus?

Ogi štai, del ko.

Mūsų gyvenamas kraštas yra prie Baltijos jūros ir, be to dar, susieina su didele kultūringa valstybe — Vokietija, kurios fabriku geležinius ir chemiškus išdirbinius vartoja daugybė net ir didžiųjų valstybių. Ir šiuo atžvilgiu mūsų kraštas yra rusams labai patogus artimesniam, betarpiškam susisiekimui su Vokietija. Gi nepriklausomoji Lietuvos valstybė savajame sudaro tiltą tarp Vokietijos ir Rusijos. Suprantama, jog tokis tiltas nei vokiečiams, nei rusams nėra naudingas ir del jo šiek tiek nukenčia tų valstybių tarpusavio ekonomiškai reikalai, būtent prekyba. Mat, tokiam atsitikime norom — nenorom tenka susidurti su Lietuvos

muitinėmis ir taip pat tenka naudotis mūsų geležinkeliais.

Tadgi, visi mūsų krašto turtais, gėrybės ir visokiausi patogumai negali nevilioti žmonių. Čia bet kas gali pavydėti. O ypač mums, Lietuviams, ir mūsų laimei pavydūs yra gobšūs rusai.

Kaip sakiau, nuo pat Didžiosios Lietuvos Kunigaikštystės susikūrimo rusai visada būdavo Lietuvai priešingai. Tokie santykiai truko net keletą šimtų metų, ligi aštuonioliktojo amžiaus pabaigos. Nelaimingai susirišusi unija su lenkais Lietuva neteko senos savo galybės ir vieningos jėgos ir, lenkų valdovų nusilpninta, kartu su Lenkija atateko į rusų caro nagus.

Lietuva pateko labai sunkion verguven. Negirdėtais istorijoje persekiojimais rusai stengėsi ne tikrai keršydami skriausti slėgti Lietuvius, bet ir visiškai mūsų tautą išnaikinti!

Tačiau del lietuvių ir Tėvynės meilės jausmo stiprumo Lietuviuose jie to nieku būdu neįstengė pasiekti. Lietuviai tuos visus paniekimus, skriaudas ir

žiaurumus kentėjo ligi tol, kol gerokai sustiprėjo mūsų tautos jėgos ir mūsų tautiečių patriotiškumo bei ryžtumo dvasia.

Tuo būdu tikrai šiandieninė Lietuvių karta atlygino žiauraus likimo padarytą mūsų Tėvynei skriaudą, žalą. 1918 — 1919 — 1920 metų įvykiai Lietuvoje yra istoriškai, kilnūs, garbingi; jie pagarsino Lietuvą visame pasaulyje ir suteikė jai laisvę.

Ir štai vėl stojosi nepriklausomoji Lietuva. Bet nuostabus dalykas.

Geriausieji mūsų tautos sūnūs, sėkmingai pavartoję ginklą, išblaškė iš savo gimtojo krašto ūmai įsiveržusią vadinamą raudonąją rusų kariuomenę ir daugiau jos nebeįsileidžia. Ir šiandien Lietuviai užmiršta visus ru-

sų žiaurumus, parodytus Lietuvai esant verguvėje, visas tas nežmoniškas skriaudas, lietuviškos spaudos draudimą, uolesniųjų Lietuvių pūdinimą kalėjimuose ir Sibire ir kitus garsius žiaurumus. Lietuviai juk visa tai taip greit pamiršo ir netgi niekuo nesistengė ir nesistengia keršyti rusams už visa. Netgi jokios neapykantos jiems nerodo. Lietuviai nori tikrai būti sau niekam nepriklausoma valstybė ir kuo gražiausiai, taikingai gyventi su visais savo kaimynais, taigi net ir su buvusiais savo engėjais, skriaudikais rusais.

2 pėst. D. L. K. Algirdo pulko šventė. Skaitomas pulko apdovanojimo Vytytes Kryžiaus vėliava aktas.

Tačiau pasirodo, jog mūsų nuoširdus draugingumas ir taikingumas jiems nė kiek nėra svarbus arba labai pageidaujamas. Tik pažvelkime į tą reiškinį kiek giliau.

Mums, Lietuviams, visiškai nerūpi ir negali bent kiek rūpėti, kas didį rusų kraštą valdo: ar caras, ar bolševikai, ar žydai ar kitas kas. Tai yra pačios rusų tautos vidaus gyvenimo dalykas, į kurį svetimieji kištis neturi teisės. Bet yra neginčijamas faktas, giliai ypač mums: nors ir kažin kas Rusiją valdytų, vistiek

Kaip savanoris Danutę užkariavo.

Laukuose buvo pastatyta šventojo stovyla. Apylinkės žmonės tikrai nežinojo kaip ir kada ji čia atsirado. Vieni kalbėjo, kad daugiau kaip šimtas metų atgal, kada dar buvo baudžiava ir žemė priklausė požiui, šitoje pat vietoje, kur stovi stovyla, vienas ponas užkasė pinigų dėžę, nes tuomet ėjo karas su prancūzais ir buvo pavojingi laikai. Karui pasibaigus, ponas pinigus iškasė ir toje vietoje pastatė šventojo stovylą. Gi seniausias to kaimo žmogus — Jurgis Dulskis papasakojo visai kitaip:

Keletą metų šioj apylinkėj buvo nederlius. Nieko nepadėjo nei maldos, nei laukų šventinimai. Tuomet žmonės surinko paskutinius savo skatikus ir už juos, vidury lauko, pastatė šventojo stovylą. Kitais metais laukai kuo puikiausiai užderėjo; tokio derliaus dar niekas nebuvo matęs, o apie šventojo stovylą javai net gulte gulė. Vėliau, nors derlius kasmet buvo kuo puikiausias, ponas nusmuko, nes per daug baliavojo užsieniuose. Lietuvai besitveriant, sakyti dvarininkai išbėgo į Lenkiją. Jų apleistą dvarą buvo išdalintas Lietuvos kariuomenės savanoriams. Tas sklypas, kuriame stovėjo stovyla, teko šauniam savanoriui, „Vytytes Kryžiaus“ kavaliieriui Kazimui Dagiui.

Šventojo vardo tikrai niekas nežinojo. Daugumas manė, kad šventas Jonas. Jis stovėjo nuoga galva, apsijuosęs juosta, kairėje rankoje laikė lazda, o dešinės rankos pirštai buvo nutrupėję. Senieji kalba, kad anksčiau joje jis laikė knygą ar kažkokį bliūdėlį. Daug metų jis taip stovėjo. Kai kur jau stulpo plytos pradėjo irti ir trupėti, vanduo išaižė jame latakėlius, o

kai kuriose vietose matėsi jau dideli plyšiai. Šventojo veidas buvo liūdnas, jis buvo visų apleistas. Kadangi apie jį buvo vien tik laukai, tai jis labai retai matydavo žmogų.

Tik rugiapiūtės metu, kada suskambėdavo dalgės rugių laukuose, šis tas tekdavo ir užmirštam šventajam. Piovėjai kas rytas ir vakaras nupindavo rugių ir vosilkų vainiką. Po rugiapiūtės jis vėl stovėdavo ištisus metus visų užmirštas.

Vieną liepos mėn. rytą pamatė jis einančią mergelę. Ji ėjo nesidairydama, jos akys buvo raudonos ir patinusios, matyti, kad ji visą naktį verkė; jos gelsvi plaukai buvo sutaršyti.

Mergelė, pamačiusi stovintį kviečiuose Šv. Joną, staiga sustingo, atmetė nuo kaktos plaukus, nubraukė ašaras ir kažką pagalvojo. Vėliau bailiai apsidairė aplink, bet nieko nesimatė.

Mergelė, skleisdama rankomis liuliuojančius kviečius, atsargiai, lyg bijodama, nuėjo pas šventąjį. Priėjus prie šventojo stovylos įbėdė į jį savo akis ir taip pristovėjo keletą minučių. Jo nuliūdęs veidas, matyt, ją padaršino, nes ji verkdama ir išskėtus rankas puolė prieš jį ant kelių.

— Šventas Jonai! — sakė ji — tu toks pats nuliūdęs ir visų pamirštas, kai ir aš, padėk man, palengvink mano kančias, būk tu mano užtarytojas, jei aš padarysiu mirtiną nuodėmę — pasiskandinsiu. Tu žinai, kad aš esu Danutė Kadugytė, kalvio duktė, ir kad aš visą gyvenimą garbinau šventuosius. Štai atsitiko nelaimė. Mano Stasys Vanagaitis su Kaziu Dagiū patys stojo į kariuomenę Lietuvos ginti. Kautynių metu Stasys puolė tris lenkus. Lenkai pamatė, kad jis tik vienas, puolė jį

tie rusų valdovai negalės dovanoti Lietuviams, išdrįsusiems nusikratyti jų jungu.

Štai ir dabar, viena ranka pasirašę sutartį su Lietuva, antra ranka kasa duobę jos nepriklausomybei. Tas duobės kasimas pasireiškia štai kame: nuolat siunčia į mūsų kraštą savo šnipus bei agitatorius, kurie stengiasi kurstyti nesavarankaus proto asmenis, be valios, nenusivokiančius rimtuose gyvenimo reikaluose, vienos ar kitos nelaimės prislėgtus žmones, įvairius valkatas, girtuoklius ar šiaipjau iš prigimties žiauraus būdo asmenis, ypač neturinčius jokios nuosavybės, verslo ar pastogės. Stengiasi paveikti ir vieną kitą kareivį, ypač iš naujokų tarpo. Visiems tokiems prieinamiems asmenims (daugiausia tai būna nelietuviai) kelia nepasitenkinimą tautiškumu, patriotiškumu, vyriausybe, kokiu nors nepasisekimu asmens gyvenime ir bendrai pačiu gyvenimu... Smerkiamą Lietuvos nepriklausomybę, pajuokiamą Vilniaus vadavimo idėją, kuri nūn jau yra giliai įsišaknijusi visų Lietuvos širdyse, mūsų ūkininkai pravardžiuojami buožėmis ir visiems visuomenės veikėjams bei vyresniesiems kariams grasinama skerdynėmis.

Ir tie niekšai ligi šiol vis dar tikisi, kad Lietuvis kada nors galėtų brolis prieš brolių su peiliu šokti!...

Tikriesiems Lietuvos sūnams tai tik juokai iš to. Ims, mat, mūsų tautiečiai ūmai išsikraustys iš proto ir nei iš šio, nei iš to pradės savo kraują lieti, kad tik tai tas žydams komunistams patiktų! O juk daugiausia čia gundo, agituoja ir proklamuoja platina kaip tik žydai komunistai. Iš spaudos sužinom, jog jie yra beveik vieninteliai tų nuodų gamintojai, neseniai „Karyje“ net fotografija buvo įdėta. Ačiū redakcijai už tą iliustraciją.

Žinokite jūs ten, rusų komunistai, monarchistai ir kiti Lietuvos priešai! Mes jūsų niekuo nenuodijam, nekurstom vieną prieš kitą, nepavydim jums nei rau-

donų, nei baltųjų rojų ir nemokinam jūsų šiaip ar taip tvarkytis, valdytis. Mes šventai laikomės visų pasirašytų su jumis sutarčių, jų nesigailime ir nesityčiojame iš jų. Mes jums vien gero linkime. Jūsų nedoros ir negarbingos pastangos yra bergždžios ir juokingos, — tuo jau ne kartą įsitikinote. Nė šlykščiausios jūsų priemonės nieko jums nepadės. Mūsų ramybei niekuo nepakenksite.

Nesenai vyr. puskarininkis Abrauskas ir eilinis Kiaušas susilaukė kariuomenės vyriausybės pagyrimo ir padėkos Tėvynės vardu už tai, kad tinkamai pasielgė su mūsų priešų šnipais. Tatgi visi laisvosios Lietuvos priešai dar kartą teįsitikina, jog tokių Abrauskų, Kiaušų, Staniškių yra kupina tautiškoji mūsų kariuomenė, kuri yra ištikimasis ir atkaklusis Lietuvos laisvės bei gerovės sargas. Ji vykdo šventuosius mūsų tautos siekimus ir jos valią. Ir bet kokį priešą privers skaitytis su ja.

Štai kokie yra ir bus Lietuvos kariai!

P. Jurgelevičius.

Kareiviui.

Atmink, kareivi iš bakūzės,
Stojas už laisvę Lietuvos,
Jog priešo šarvas kris sudužęs, —
Tik reikia ištvermės, drąsos!
Atmink, jog reikia patvarumo,
Jog reikia perleisti vargus, —
Todel laikyk savy drąsumą
Sutversi geresnius laikus!

Ats. viršila *Leonas Vitkauskas.*

durtuvais. Stasys nudūrė jų vieną, antrą sužeidė... bet tuo pat laiku pervėrė ji priešą durtuvas. Pamatęs tai Kazys, puolė jį ginti; pribėgęs perdūrė trečią lenką. Kazys ir Stasys buvo apdovanoti Vyties kryžiais, bet Stasys, grįžęs namon, po metų mirė. Šventas Jonai, aš nebenoriu ilgiau gyventi, aš noriu nueiti ten... kur dabar mano mylimas Staselis...

Lyg jūra aplink liuliavo kviečiai, o šventasis atidžiai klausėsi Danutės kalbos.

Mergelė prisirinko vasilkų pundelį, gražiai juos surišė kviečių šiaudais ir padėjo ties šventojo kojomis.

— Pranešk Stasiui, kad aš kasdieną už jį meldžiuos ir liksiu jam ištikima iki mirties ir ateisiu pas jį...

Ji atsikėlė ir nusiraminsi nuėjo atgal į kaimą.

Naktį Danutė sapnavo gražius sapnus. Ji matė atvirą gražų dangų, ir jame vaikščiojantį Šv. Joną. Visos dangaus dvasios davė jam kelią, kada jis ejo prie jos Stasio Vanagaičio. Ji girdėjo Šventą Joną kalbant apie ją ir Stasio įduotus jai linkėjimus.

Kitą rytą ji vėl nubėgo prie šventojo stovylos. Ji vėl priskynė vasilkų pundelį ir padėjo šalia stovylos kojų.

Nuo šventojo ji nuėjo prie Nemuno.

Patė švelnus rytmečio vėjas, o aukštai čiulbėjo vēversiai ir lakiojo baltos mažytės plaštakėlės.

Ji to negirdėjo ir nematė. Ji pati iki tos bašios Stasio mirties buvo vēversėliu ir plaštakėle. Ji anksčiau dainuodavo, šokdavo, juokėsi ir kiekvienas kaimo žmogus buvo su ja malonus ir lipšnus. Ji buvo graži, grakšti, geltonplaukė, raudonskruostė, mėlynakė mergaitė. Kiekvienas jos žvilgsnis ar žodis ne vienam

kaimo berneliui tirpdino ir degino širdį. Visi kaimo vaikinai nesigailėjo jai meilių žodelių, bet ji į tai nekreipė dėmesio ir mylėjo vien tik savo Stasį. Ji manė, kad Stasys greit, pasitaisys, o po rugiapūtės galės ir susituokti. Bet laimė kitaip lėmė. Stasys iš karto nuo žaizdų buvo šiek tiek pasitaisęs, bet staiga vėl atkrito, ir mirė. Danutė iš meilės skausmo kuo neapkvaišo. Ji verkė per dienas ir naktis, ir tada tik nusiramino, kaip nutarė eiti ten... pas Stasį.

Ilgai ji žiūrėjo į vandenį. Tuo tarpu kažkas uždėjo jai ant peties ranką.

— Danute, ką tu čia veiki, kodėl į vandenį taip žiūri? ko taip nuliūdusi?

Ji atsigrįžo ir pamatė Stasio draugą Kazį.

Kam klausai? juk žinai, kad... — ir čia nutrūko Danutei žodžiai, akyse pasirodė ašaros.

Kazys kažką Danutei kalbėjo, bet ji nieko negirdėjo. Jos galvoje tik užė, sukėsi, akys raibo, lėkė pro šalį juodi dideli šešėliai.

Valandėlę pastovėjusi pasisukė ir pasakiusi: — lik sveikas! — skubiai nuėjo.

Šventas Jonas buvo nesukalbamas. Veltui Danutė meldė jo, kad nurodytų jai, ką ji turi daryti.

Vieną kartą Danutė pamanė, kad šventasis yra senas, gal jis ir užmiršta jos prašymus, tad reik jam viską parašyti. Gal šventas Jonas paims jos raštelį ir paduos Stasiui.

Vieną rytą žengė ji jau pramintu taku, o takelis iki stovylos buvo pramintas jau nebemažas.

Pasimeldus ten ištraukė laiškutį, kur buvo parašyta: Mielas Stasi, Aš labai noriu nuvykti pas tave į dangų. Bet tai yra didelė nuodėmė. Pasakyk nors kartą, ką

Anglų kariuomenės mechanizavimas.

(Iš pasikalbėjimo su mūsų generalio štabo pulk. p. Skorupskiu).

Pasauliniam karui pasibaigus, iš karto daug buvo kalbama, rašoma apie pasaulinę taiką, visišką nusi-ginklavimą ir t. t. Tačiau, tos neišrišamos taikos idėjos toliau kalbų nenuėjo. Visos didžiosios Europos valstybės, garsiai kalbėdamos apie taiką, patydomis ginkluojasi. Ginkluojasi ne svetimiems kraštams pagrobti, bet tam, kad netikėtai užklupti galėtų patys apsiginti.

Geresniam saugumui, pasaulinio karo patyrimais, didesnėse valstybėse kariuomenės pertvarkomos. Jų parengimas ir ginklavimas derinamas su paskutiniais karo srity technikiniais išradimais bei patobulinimais.

Nesenai viename Vakarų Europos karo žurnale teko skaityti straipsnis apie vienos anglų „mechanizuotos brigados“ organizaciją ir tos brigados parengimą. Ši naujai organizuota brigada yra tiek įdomiai parengta, kad pro ją tylomis negalima praeiti, tuo labiau, kad tokios sistemos karo organizacija mums, mažai tautai, gali būti artima.

Naujai organizuota anglų „mechanizuota brigada“ yra Salisburho mieste. Jos organizacija yra įdomi tuo, kad visoj brigadoj nėra nė vieno arklio, viskas ant

automobilių. Brigados kareiviai mokomi visai naujais būdais.

Brigados žmonių skaičius yra perpus sumažintas. Iš paprasto bataliono — 500 žmonių, brigados batalione palikta tik 200. Brigadų — iš viso 2000 žmonių. Brigados pėstininkai ir tankai gabenami automobiliais. Brigada gali keltis gerais keliais po 32 kilometrus per valandą, o blogesniais — po 20.

Nors brigada žmonių skaičiumi yra sumažinta iki mažiausio, tačiau techniniai ji yra taip ginkluota, kad

2 p. pulkas prisiekia savo vėliavai.

man veikti? Aš nuolatos dėl tavęs verkiu. Tave mylinti Danutė.

Keliskart sulenkusi laiškutį Danutė įkišo į stovylos plyšį ir užbruko ploną rykštelę, kad vėjas jo nenuneštų.

Visą dieną ji galvojo vien tik apie laiškutį. Per visą naktį ji beveik nemiegojo. Ir rytą, vos tik saulutei patekėjus, ji buvo prie stovylos. Danutė persižegnojus priklausė ant kelių. Geriau įsižiūrėjus į stovylą ją apėmė nusivylimas. Laiškutis tebebuvo įkištas toj pačioj vietoj. Atkalbėjusi poterių ištraukė iš plyšio savo laiškutį ir pradėjo jį žiūrėti. — Visi šventieji kas čia! — sudrebėjo jos kojos, žiūrėjo išplėtusi akis į laiškutį ir pati nesuprato kas čia dedasi.

Keletai minučių praėjus, Danutė atsipeikėjo, puolė ant kelių ir dar karščiau pasimeldė; pabučiavo laiškutį ir pradėjo jį skaityti.

— Miela Danute! Ačiū tau už tavo ištikimybę ir meilę. Tik meldžiu tavęs, neverk dėl manęs todėl, kad aš esu laimingas ir tavo ašaros ardo mano ramybę. Tu neprivalai žudytis, pasistenk būti linksma, kaip buvai anksčiau. Tavo Stasiukas. —

Laiškučio rašysena visai nebepanaši į jos Stasiuko rašyseną. Kas gali žinoti, o gal po mirties ir pasikeičia. Dabar daug geriau rašo. Danutė vėl norėjo apsiiverkti, bet atsiminė, kad jos ašaros trukdo Stasiukui ramybę... Ir vėl iš naujo pradėjo skaityti laiškutį.

Tik vieno ji negalėjo suprasti, kaip ten danguje be Danutės gali būti laimingas Stasiukas. Tas ją net užgavo, bet vėliau nusiramino ir linksma nuėjo namon. Netoli kaimo ji sutiko Kazį.

— Na, ką, ar ilgai manai dar verkti ir dėjoti?

Danutė giliai atsiduso.

— Ne, visai nebedejuosiu ir nebeverksiu, nes Stasys nori, kad aš būčiau linksma.

Sublizgėjo džiaugsmas Kazio akyse.

— Na, matai, ar ne teisybę aš sakiau?

Danutė, tu grįžti namo? Aš tave palydėsiu. Ir aš grįžtu. — Kaip laukuose gražu, kaip gražiai čiulbo paukšteliai ir zimbiam bitelės. Kokia graži dienele. Net ir pačiam norisi uždainuoti, teisybę? — kalbėjo Kazys.

Danutė norėjo pasakyti ne, bet prisiminė Stasiuko laišką ir nedrąsiai pasakė.

— Taip... šiandien labai gražu.

Jos akys nejučiom pakilo dangun.

Kazys tuo tarpu vis kalbėjo.

— Štai, kad ir paukščiai. Tu gražiau už juos, čiulbėjai, Danute. Būdavo visame kaimė girdėjosi tavo malonus balselis, aš girdėdavau jį net laukuose eidamas paskui žagrę. Pamėgink dabar užtraukti kokią nors dainelę. Stasiukas irgi tau patartų. Danute, tu turi gyventi, linksmintis, džiaugtis ir jei kada nors pasisuks gražus bernelis...

— Nutilk! — sušuko ji, ir jos veidą uždengė tamsus šešėlis, taip niekuomet neatsitiks.

Šiandien kalvis Kadugys, stovėdamas prie krosnies, kaitino ilgą geležį. Jo veidas buvo nors juodas, bet linksmas. Tą pastebėjo visas kaimas. Tokių garsų iš jo kalvės niekuomet negirdėjo. Jis džiaugėsi, kad jo Danutė vėl liko linksma ir maloni. Valydamas geležį jis galvojo, kad žinočiau, kuris šventasis gražino mano Danutei linksmybę, tuoj jam nupirkčiau žvakę, tokia

palyginus su senos sistemos brigada, jos ugnis yra 10 kartų smarkesnė.

Brigados karininkai, iki kapitono, turi karo lakūno arba oro žvalgo stažą.

„Mechanizuotos brigados“ kiekviename batalione yra po tris kulkosvaidžių ir vieną pėstininkų kuopą. Senos sistemos brigadose būna priešingai: batalione 3 kuopos pėstininkų ir viena kulkosvaidininkų. Brigada turi tankų rinktinę ir 52 tanku, tolimam šaudymui artileriją, lėktuvų, signalistų kuopą, radio ir visus kitus naujausius karo įrengimo pabūklus.

„Mechanizuotos brigados“, bendrai mechnizuotos kariuomenės, yra ta ypatybė, kad mažinant žmonių skaičių, didinamas jos ugnies veikimas.

Šių metų rudenį Salisburho apylinkėse įvyks tos brigados manevrai. Po manevrų gavus teigiamus vaisius ši organizacija anglų kariuomenėj bus plečiama

ir toliau. Bendrai anglų kariuomenės pertvarkymas vyksta pagal naujausią doktriną.

Nuo anglų neatsilieka ir kitos Vakarų Europos valstybės. Po pasaulinio karo patyrimų, kreipiama daug dėmesio į aviaciją ir nagrinėjamas pasaulinio karo vakarų fronte, padariusio milžiniškų nuostolių, dujų karo klausimas.

Būsimoose karuose karo aviacija gali vaidinti labai svarbų vaidmenį. Tad didelio dėmesio kreipiama kaip apsisaugoti nuo aviacijos pavojaus ir į kovos būdus prieš ją. Tyrinėjami įvairios rūšies šaudomi ginklai, ir kaip juos panaudoti ir specialiai pritaikyti kovai prieš lėktuvus. Prie svarbesnių kariuomenės punktų prieš lėktuvus manoma sudaryti tam tikros ugnies zonos.

Iš viso aukščiau pasakyto, matyti, kad kariškas pasirošimas sparčiai žengia pirmyn.

J. B.

Pasitikėjimas savimi.

Mūsų tarpe yra per daug įsigalėjęs paprotys žiūrėti ką kiti daro ir jį sekti; retas tedišta savarankiškai imtis kokio nors darbo, ypač sunkesnio, atsakingesnio. Per daug pas mus yra pasitikėjimo kitais, laukimo pagalbos iš kitur, o ne savomis jėgomis, savo tvirtumu. Tai kenkia ne tik kasdieniame gyvenime, bet palieka pėdsakus ir ateičiai, padaro žalos net visai tautai. Pavyzdžiui, jei būtumėm pasitikėję svetimųjų pažadais, ar tik tiek būtumėm laimėję vežant bermontininkus? Ar šiandien nebūtų mūsų Vilnius, jei nebūtumėm pasitikėję įvairioms komisijoms, kada mūsų narsuliai suteikė mirtiną smūgį Želigovskio armijai ties Širvintais? Vienas normanų vadas senovėje pasakė: „Aš pasi-

tikiu tik savo valios jėgoms“, ir ant savo skydo užrašė: „Rasiu kelią ir jį prasiskinsiu“.

Žmogaus būdas apsirėškia mažmožiais ir net mažiausia kokia gyvenime smulkmena parodo žmogaus būdo ypatybes. Vargas tautai, valstybei, kurios nariai yra išlepe, bijo sunkaus darbo, neturi iniciatyvos, pasitikėjimo savo jėgoms... Viskas prieguli nuo tautos darbingumo ir valios stiprumo. Prancūzų patarlė sako: „koks žmogus, tokia ir tauta“.

Taigi, šių būdo ypatybių ugdymas ir turi būti svarbiausias auklėjime ir visame žmogaus gyvenime, ypač kariuomenėj. Tik tvirta valia ir pasiryžimas užtikrina šviesesnę ateitį, laimėjimą. Tik dėka energijos žmogus gali eiti visuose savo dar-

stora, kaip šis virbalas ir visomet jam melsčiausi. Jam ir į galvą neatėjo, kad tai buvo užmiršto švento Jono nuopelnas. Danutė visai kita liko: dirbo, juokėsi, kalbėjo ir net vieną kart grėbdama šieną tyliai tyliai užniuniavo: „Siuntė mane motinėle į mareles vandenėlio.“

Net pati išsigando, grėblis iškrito iš rankų, bet atsiminus Stasio laiškeliu vėl nusiramino.

Danutė ilgai susirašinėjo su Stasiu. Bet atėjus rugiapiūtei ji rado stovyloje raštelį, kuriame Stasys jos prašo, kad Danutė per rugiapiūtę neberašytų, nes sv. Jonas ir taip turi labai daug darbo.

Be to, ir pati Danutė suprato, kad per rugiapiūtę nepatogu susirašinėti, nes laiškutį gali rasti piovéjai ar grėbėjos, be to, ir pati neturėjo laiko.

Oras buvo gražus. Kiekvienas skubėjo dirbti. Aukštai prikrauti vežimai vienas paskui kito iš lėto slinko ir dingdavo dideliuose klonuose. Pagaliau atėjo ir pabaigtuvės, ir mažas ir senas rengiasi linsmintis.

Taip pat norėjo pasilinksinti ir Danutė, bet nežinojo, ar eiti jai ar ne. Norėtų paklausti Stasiuko, bet jis jai patarė per rugiapiūtę nesusirašinėti. Tad nutarė paklausti Kazi, juk jis jai visuomet gerai patardavo. Kazys, jos nuomone, ir ši kartą jai gerai patarė.

— Jei Stasys nori, kad tu būtum linksma, tai ir turi linksmintis kartu su žmonėmis.

Nutarta — sutarta. Prisipynus kaspinių į plaukus, pakabinus karolius ant kaklo, Danutė atvyko į baigtuves. Jos pasirodymas tarp jaunimo ne visai buvo malonus jos draugėms, nes jos jautė, kad Danutė ne vienai jų gali konkuruoti. Bet Danutei buvo nejauku, ji apsidairė ir akimis ieškojo Kaziuko.

Jis tuo laiku apsisukė tarp šokėjų gražiai apsirėdęs ir priėjo prie Danutės. Ji matė, kaip žvairavo į jų pusę kitos mergelės. Bet Danutė vis dar galvojo apie Stasiuką ir tik kalbėjo apie jį. Kazys kantriai klausėsi.

Tuo laiku suėripo suktinis. Išgėrk, Danute, stiklą alaus, pasiūlė Kazys.

Danutė nedrąsiai išgėrė. Jos akys sublizgėjo ir per stiklinės kraštus sekė šokantį jaunimą.

Ilgą laiką ji nešoko, o juk ji geriausia kaimo šokėja. Net širėję jai skausmas suspaudė. O kad nors sykį taip pasisukti, kaip būdavo anksčiau. Kazys visa tai patėmijo ir iš džiaugsmo primerkė dešinę akį.

— O kad mes taip pasisuktumėm, Danute, kaip tu manai, a?

Iš džiaugsmo paraudo Danutės veidas.

— Ar tu manai, kad man galima?

— Tikėk man, jai aš tau sakau.

Ir Stasys tau kitai nepasakytų.

— Tik vieną sykį, tyliai atsakė Danutė, — aš taip senai šokau.

Kazys apkabino jos lieknų liemenį ir suko ją kaip vėjas. Griežė muzika, mergaitės laktė bernelių glėbiuose; Danutė ir Kazys sukosi be paliovos it apsvaigę.

— Tu gerai šoki — pasakė jam Danutė.

— Beveik taip, kaip ir Stasiukas — nusišypsojęs atsakė Kazys.

Nutilo muzika ir šokiai. Šian ir ten stovėjo porelės, berneliai spaudė mergelių rankes, o kai kur ir bučiavosi. Viena Danutė žiūrėjo į juos ir svajojo: buvo laikai, kada ir mane bučiavo.

(Bus daugiau)

Kpt. J. Matusaitis.

buose pirmyn; jos pagalba nugalima visos kliūtys. Su energija, pasitikėjimu savimi atsiekiama daugiau, negu genialumu, nes tai gali būti visų įgyjama, o genialumas tėra tik įgimtas. Energingas žmogus niekad taip skaudžiai nepajus apsvyrimo ir pavojaus, kaip silpnavalis, o pasisekimas nieku būdu ne-

priguli nuo talento, o tiktai nuo darbštumo, energijos, valios stiprumo ir pasiryžimo. Žmogaus valia apsireiškia kiekviename darbe, ji yra centru apie kuri sukasi visas žmogaus gyvenimas, tad stiprinkime savo valią.

J. L. iš Pašėsupio.

Šokių vakarai.

Kareivinių gyvenimui pajvairinti ruošiami šokių vakarai; juose kareiviai linksminasi. Rengiant šokių vakarus, negalime nepastebėti tų šokių vakarų ir blogų vaisių ar tai dėl vietos netinkamumo, ar dėl ko kito.

Prie netinkamų vietų šokiams rengti turime priskaityti kareivines. Aš čia nežymėsiu tų kariuomenės

iš toliau: iš visų Kauno priemiesčių. Kaip visur, taip ir čia, per šokių vakarą yra bufetas. Visai suprantama, kad kareivinėje esant šokių vakarui, labai lengva kokią „panelę“ ir į savo kambarį įsivesti pavaišinti. Tokių vaisių vaisiai — visiems aiškūs.

Tokiems, kariuomenėje negeistiniams pasilinksminimams negali būti vietos. Šokių vakarai kariuome-

2 p. pulkas gerbia savo vėliavą.

dalių, kuriose yra rengiami šokių vakarai pačiose kareivinėse, bet tokių yra.

Vienoje tokioje dalyje veikia kiekvieną sekmadienį bei šventadienį yra rengiami šokių vakarai bei pasilinksminimai kareivinėse. Į šokių vakarą, kaip paprastai, yra įleidžiamos moterys, kai kurios net abejotinos doros. Į tokį šokių vakarą sueina ne tik įvairios toje įguloje gyvenančios „viešnios“, bet dargi atvažiuoja ir

nės gyvenime yra reikalingi, bet jie turi būti ne kur papuola, o tam tikrose vietose rengiami, kaip pavyzdžiui, Šančių įguloj, tik Kauno įgulos kareivių klūbe arba dalių klūbuose. Tokiose vietose nėra tų sąlygų, kurios padeda žmonėms tvirti ir kurios visokių nelaimių (susirgimų) atneša.

Todel į rengiamus šokių vakarų reikia vadovybei tinkamą dėmesį atkreipti. Tėvynės sūnus.

REQUIEM.

(A. a. lakūno vyr. leit. Mačioko atminimui.)

Nutilo vėjas,
nurimo girios, klonys.
Trumpas maldas sudėję
ir vėl išnyksta žmonės.

Aplink nė vieno aido —
ramu ir šventa.
Tiktai kažkur plastakės skraido.
kita žemyn nukrinta...

Tenai nuo saulės
mirgėdamas atskrido lapas.
Naujam pasauliui
iškilo naujas kapas...

Tėvyne mano,
brangioji mano,
apaugus giriom, miškais įžėlus,

kodel kas metal,
vos tik pražysta ankstyvos gėlės,
vos tik išauga žalieji lapai
užėina vėtra,
ruduo pašėlęs?...

Tėvyne mano,
žalioji mano,
kažkokios šmėklos po šalį skraido;
praūžia miestus,
laukus ir kalnus,
sugriauna rūmus, išdrasko gojus,
šlaituos nuklydę nerimsta, vaidos;
lyg kažko ieško, šaukia, kvatojas...

Graži tėvyne,
šalis gimtoji,

kas bus išaušus, kas bus rytoje,
jei tavo sūnūs, kilnūs didvyriai,
spindinčią saulę tvirtai išoydę,
amžius svajotą laisvę pažinę,
tiktai išaugę,
tiktai pražydę
tave vienužę, brangi tėvyne,
paliko amžiams vargo dalūžei?...

Laukai prašnekit, sakyk girūze,
kas bus išaušus,
kas bus rytoje?...

Daugybė kryžių,
šimtai vainikų,
užžėlęs kapas, visai išnykęs,
praverktas veidas ir vėl tik kryžiai...

Kariaga.

Arklių diegliai.

Tai tankiausias arklių apsirgimas, šu kuriuo daugeliui ūkininkų tenka susitikti. Kas negirdėjo, kaip žmonės pasakoja: „paškudnikas ant arklio užpuolė“, arba dar sako, žiurkės, pelės užpuolė. Nors ir tanki ši liga, vis dėlto jos gydymas kaimuose yra surišamas su daugeliu prietarų: tai mėlyną akmenuką pučia į akį, norėdami „paškudniką“ išdegti, tai yloms bado peles, replėmis spaudžia žiurkes, kurios būk tai ant kaklo po odą landžioja. Nekačiausiam atsitikime, vis arklių vadžioja, ir neduoda jam atsigulti ir pasivolioti.

Atvedęs diegliais apsirgusį arklių, savininkas pabrėžia, kad jis nedavė arkliui voliotis. Mat jam suvis į galvą neateina, kad jeigu jis pats smarkiai pilvu apsirgtų, iš skausmo negalėtų pastovėti, tai vargiai būtų dėkingas, neleidusiam lovon jam atsigulti.

Nereikia arkliui drausti voliotis, o pageidaujama tik tai, kad jis puldamas nesusimuštų. Todel viskas, kas kieta, pašalinama; lai sau voliojasi, tas tankiai padeda dujoms per pasturgalinę žarną prasišalinti; besivoliojant žarnos kiek keičia savo padėjimą ir tuo lengvina dujoms prasišalinti.

Kas tai bus toji liga tie diegliai?

Dalykas tas, kad tokios ligos nėra, tai yra tik tai ligos pažymys, tai yra tik tai ženklas, kad arkliui labai skauda; jis nuo to skausmo tai puola, tai vėl atsikelia; tai pasturgaliu pritūpiąs stovi, kaip koksai šuva, tik tai priešakinėmis kojomis pasirėmęs vaioja; tai žiūri į savo pilvą, tai net muša pilvą kojomis ir t. t., kaip sakiau, diegliai, tai tik tai ženklas, kad arkliui skauda ir reikia rasti, kur jam skauda. Tankiausiai tas skausmas bus virškinimo latake, skrandy ar žarnose, tačiau gali būti ir pūslėje, o kartais ir inkstuose, kepenyse. Lengviausia atskirti, kada skausmas yra pūslėje, jei ji persipildžius. Jeigu arkliui neduosime laiku išsišlapinti, pav., kur važiuojant, tai pas jį prisirenka tiek šlapumo, kad arklys nuo skausmo pradeda voliotis; atsistojęs daro pastangas išsišlapinti, žergiasi, tačiau šlapumas nebėga.

Šitos šlapintis pastangos geriausias pažymys, kad šlapumas užsilaikęs; tuo daugiau galima vadovautis, negu savininko tvirtinimu, kad arklys seniai nesišlapina, tai, tur būt, pas jį bus šlapumas užsilaikęs.

Dar ranką į pasturgalinę žarną įvedęs, tuojau apačioje sučiupinėsi pilną pūslę; nereikia tik tai ją staiga spausti, gali sprogti; patariama iš lėto ją per žarną glostyti, vis daugiau spaudžiant; tuo žymiai galima palengvinti arkliui šlapumą išleisti.

Tankiausiai arkliai diegliais apserga nuo kokios nors netvarkos šėrime, ir tuomet daug galima sužinoti iš to, kaip arklys buvo šertas: ar ne buvo staigaus perėjimo nuo vieno pašaro prie kito, ar ne gavo labai šalto pašaro ar gėralo? Gal iš sykio gavo daug grūdų (ypač pavojinga daug rugių, žirnių)? gal pašaras buvo apipuvęs, supelėjęs ir t. t.

Turint tokių įrodymų, apsirgimo ieškome ar skrandy, ar žarnose; gali būti jų užsikimšimas, išsipūtimas, o žarnose dar ir jų apsisukimas.

Sunku trumpame straipsny nurodyti, kaip atskirti vieną dieglių rūšį nuo kitos, tas ir gydytojui ne visomet lengva; čia paduosiu tik tai bendras priemones, kurios žinoti ūkininkui bus naudinga.

Jeigu gyvulys persiėdė daug grūdų, tai davimas liuosuojamųjų vaistų su vandeniu gali būti negeras, subrinkimas dar gali padidėti (panašiai, kaip į bonką įbėrus žirnių ir užpylus vandeniu, žirniai subrinks ir bonka sprogs). Todel, kaip liuosuojamąjį vaistą, galima patarti pašildytą linų aliejų; galima duoti išsykio vieną kilogramą. Kituose atvejuose duodama; šiltam vandeny ištirpinus, glauberio druskos iki 1/2 kil. didiam arkliui. Kad sužadintų žarnų veikimą, aptaško arklio pilvą terpentinu ir daro šiaudais trynimus; per pasturgalinę žarną į pilvą 1/2 — 3/4 litro vandens; tankiai tuo žarnos būna sužadintamos ir mėšlas išmetamas.

Išsipūtus gyvuliui reikalingi yra liuosojamieji vaistai, kad pūvantį pašarą prašalintų; tačiau čia prisi-eina jau vartoti ir per stemplę zondo įstatymą arba net šono pradūrimus, o tasai jau ūkyje neprieinama. Lieka duoti arkliui voliotis, kiek nori; net jam padeda voliotis, surišus gulinčiam kojas ir vartant nuo šono ant šono. Iš naminių vaistų galima patarti duoti susmulkinto medžio anglies, arba šnapso su skystu amoniaku (lig. ammon. caust. 2,0 — 10,0). (Duoda kreolino 15,0 ir kitų dezinfekuojančių, puvimą stabdančių).

Dar gali būti pas arklių diegliai nuo persišaldymo: sušilęs arklys, užgriebtas šaltu vėju, gali taipgi pradėti voliotis; diegliai tai užėina, tai vėl liaunasi; išmetamas skystas mėšlas. Iš naminių būdų šitam atvejuje galima patarti viso kūno trynimus, šiltas tvartas.

Kas norėtų plačiau su šituo, taip dažnu ir nuostolinga arklių apsirgimu susipažinti, patariu nusipirkti „Altuchovo. Naminių gyvulių gydymas“. Knyga kainuoja 8 litus.

Veterinarijos gyd. K. Aleksa.

Lietuvos gyvenimas

Savanoriai. Liepos m. 24 d. Kaišiadoryse buvo įvykęs L. K. Savanorių Sąjungos Trakų skyriaus narių suvažiavimas. Toks suvažiavimas Kaišiadoryse jau trečias. Dabar buvo svarstomas savanorių lengvatų įstatymo projektas, apie kurį jau buvome rašę „Kario“ 27 nr. Suvažiavimas jį rado visai tinkamą ir tikisi, kad vyriausybė jį priims. Buvo kalbėta apie savanorių aprūpinimą tarnybo-mis ir žeme.

Kadangi apskritį kalbama, kad greitai laiku Trakų apskr. apsilankysias Resp. Prezidentas, tai jo sutikimui nutarta sudaryti raitininkų garbės eskortą. Tam tikslui pačiam suvažiavime užsirašė keliasdešimt savanorių, o likusieji dalyvauti pėstininkų rikiuotėje. Buvo tartasi įsteigti savanorių savišalpos kasą. Šiuo reikalu valdybai pavesta sudaryti projektą.

Geležinkeliai. Liepos m. 14 d. Techninės Tarnybos Geležinkelių Valdybos posėdy be kitų reikalų buvo svarstytas keleivių patogumo geležinkeliais važiuojant klausimas. Nutarta stambesnėse stotyse įrengti mechaniskus signalus pranešdinėti keleiviams apie ateinančius ir išeinančius traukinius. Kauno ir Šiaulių stotyse nutarta įrengti kambarinius pakartotojus, o Janavoj pakartotoją — semaforą. Kauno laukiamose salėse be to nutarta įvesti tam tikrą aparatą su skambučiu ir išmetamuoju ženklu, rodančiu traukinio nr. ir išėjimo laiką. Peronuose pastatyti dar mechaniskai iškeliamus rodiklius, kuriuose būtų pažymėta traukinio nr., kur jis eina ir išėjimo laikas.

Naujos stotys atidaromos Naujadvary (Ventos—Lušos tarpstoty), kur Latvių traukiniai 15 ir 16 nr. bus sustabdomi vienai minutei, ir Kalėsnikuose (Simno — Šeštokų tarpstoty), kur traukiniai 103 ir 104 nr. taip pat bus sustabdomas vienai minutei.

Derybos. Lietuvos ir Vokietijos prekybos derybų pirmas laikotarpis baigtas. Iš abiejų pusių pasireiškė drau-

gingas nusistatymas pasirašyti prekybos sutartį. Per šį laikotarpį buvo susipažinta su abiejų valstybių nusistatymu svarbiausia prekybos reikalais ir per vasaros pertrauką bus pasiruosta rudenį toliau šias derybas tęsti.

Kas platina komunistų raštus. Šiauliuose kriminalė policija suėmė Giršą Zamerblatą, Bronę Bikaitę, Kirkelį Zundel ir Lizą Vilenciuk ir Kėdainiuose Inčutą Dambskį beplatinančius komunistų proklamacijas. Pastarasis platino kareivinių rajone. Yra ir daugiau suimta panašių platintojų.

Klaipėdoj. Į Klaipėdos krašto Seimelio rinkimus lietuviai eina 3 sąrašais: vidutinių ūkininkų, smulkiųjų ūkininkų ir visuomenės sąrašu. Tie sąrašai sudarys bloką.

Mūsų atstovybė Švedijoje panaikinta.

Automobiliai Lietuvoj smarkiai plečiasi. Per šiu metų pirmą pusmetį parduota 169 automobiliai, kai pernai tuo pačiu laiku tik — 80. Greitai pavysim užsienį.

Audros su ledais. Liepos m. 17 d. Varėnos m. gerokai apdaužė ledai. Ledai krito iki vištos kiaušinio didumo. Išdaužė bažnyčios ir namų langus, kai kur pasėlius sumaišė su žeme, o arkliai, atvažiavusių bažnyčion kaimiečių, ledų daužomi išvartė vežimus ir atitrūkę išbėgiojo.

Smarkių liūčių, viesulų ir ledų buvo ir kitose vietose. Rokiškėnai apskaičiuoja, kad jų pasėliams ledai pridirbė apie 50.000 lt. nuostolių.

Prancūzų lakūnas de Vitrolles žada išlėkti iš Paryžiaus į Kauną pirmą gražią dieną po rugpiūčio m. 5 d.

Okupuotoji Lietuva. — Seni Lietuvos raštai. Nesenai lenkų prezidentui lankant Trakus, karaimų chanchanas (vyriausias dvasiškis) parodė jam daug senų istoriškų raštų iš didžiųjų Lietuvos kunigaikščių laikų. Tie raštai yra sename karaimų archyve.

Kariuomenės gyvenimas

Pakėlimai. R. Prezidento rugpiūčio m. 1 d. aktu 309 Nr. pakelti į aukštesnį laipsnį šie karininkai: gen. štabo — pulk. leitenantai į pulkininko — Vyr. Št. kavalerijos inspektorius P. Plechavičius, Mob. Sk. viršininkas Griganaivičius, Susk. Sk. virš. Jakutis, einas III k. ap. št. virš. p. Gerulaitis. Iš majoro į pulk. ltn. — K. Tallat-Kellpsa.

Pėstininkų: iš pulk. ltn. į pulk. — Vl. Reklaitis, J. Aukas; iš mjr. į pulk. ltn. — Užupis, Sobekis, Rajeckas, Tumas, Ivanauskas, Kubilius, Petrauskas, Tarasėnka, Ieronimas Butkus, Ignatavičius; iš kpt. į majoro — 13; iš vyr. ltn. į kpt. — 18; iš ltn. į vyr. ltn. — 1.

Kavalerijos: iš vyr. ltn. į kpt. — 1; iš ltn. į vyr. ltn. — 5.

Artilerijos: iš pulk. ltn. į pulk. — Vyr. Št. Artilerijos inspektorius Uogintas; iš mjr. į pulk. ltn. — 2, art. p. vadas Alyta, Al. Katche; iš kpt. į majoro — 1; iš vyr. ltn. į kpt. — 4.

Inžinerijos: iš pulk. ltn. į pulk. — einas Vyr. Št. Karo Technikos insp. pareigas Popeliučka: Karo Mokslo Valdybos viršininkas Dirmantas; iš mjr. į pulk. ltn. — Sidoravičius, Joniūnas, Gladutis; iš kpt. į majoro — 7; iš vyr. ltn. į kpt. — 5.

Aviacijos: iš vyr. ltn. į kpt. — 4; iš ltn. į vyr. ltn. — 1.

Kariuomenės Teismo: iš pulk. ltn. į pulk. — Balbachas, Mieželis.

Intendantūros: iš mjr. į pulk. ltn. — Navakas.

Sanitarijos: iš mjr. į pulk. ltn. — Domarkas; iš kpt. į mjr. — 2.

Veterinarijos: iš mjr. į pulk. ltn. — Kvedaras; iš vyr. ltn. į kpt. — 1.

Administracijos: iš mjr. į pulk. ltn. — Breimelis; iš kpt. į majoro — 1; iš vyr. ltn. į kpt. — 4, ir 1 karo vald. į vyr. ltn.

Apdovanojimai. Liepos m. 30 d. apdovanoti Vyties Kryžiaus ordinu I rūš. III lp. 2 ulonų pulko vadas pulk. ltn. Plechavičius ir atsargos karo vald. Polovinskas.

Atostogose. Liepos m. 26 d. išvyko 10 dienų atostogų Vyr. Štabo viršininkas pulk. Daukantas. Jo pareigas eina gen. št. pulk. ltn. Plechavičius.

Šaukiami Lietuvos karininkai pratimams. Nuo rugsėjo mėn. 1 d. bus šaukiami atsargos karininkai keturių savačių pratimams, kurie įvyks A. Panemunėj prie Aukšt. Karininkų kursų.

Aviacijos nelaimė. Liepos m. 29 p. 18 val. Linksmadvary nukrito karo lėktuvas LVG.C VI. 500 mtr. aukštumoje minėtas lėktuvas padarė perstaigų posukį. Nuo netikslaus vairų suderinimo, lėktuvas ėmė slysti sparnu, pasukui pasviro ir „suktuvu“ ėmė smarkiai kristi. Nukrito ant kelio. Krisdamas nutraukė telegrafo vielas, ir pats aparatas sudužo. 3 oro eskadrilės lakūnas ltn. Mačkus sunkiai sužeistas ir oro žvalgas ltn. Leončikas lengviau.

Tą pačią dieną panaši aviacijos nelaimė įvyko ir Latvijoje. Latvių aviacijos viršininkas pulk. Baško sunkiai sužeistas.

Artilerijos sandėlių kuopa. Liepos mėn. 14 d. art. sand. kuopos naujokai baigė naujokų mokymo kurso programą ir liepos mėn. 16 d. buvo jų priesaika. Naujiems eiliniams priesaiką davė 2-o p. pulko kapelionas kun. Kryžanauskas Šančių įgulos bažnyčioj. Prieš priesaiką buvo laikomos iškilmingos pamaldos ir pasakyta tam tyčia pritaikoma prakalba, nušviečianti priesaikos, o ypač karinės, svarbą, ir žadinanti naujus eilinius tinkamai eiti visus jiems uždėtas pareigas. Kadangi minima diena buvo visoj kuopoj švenčiama, tai pamaldose dalyvavo visi kuopos laisvi nuo tarnybos kariai.

Pasibaigus pamaldoms ir priesaikai, visi kariai išsiriškiavo aikštėj, kur kuopos vadas sveikino naujus eilinius, linkėdamas sėkmingai eiti naujas jiems uždėtas pareigas iki pasibaigiant jų karo tarnybai. Vėliau sveikino Artilerijos Tiekimo viršininkas pulk. ltn. Pečiulionis, dėkodamas už sėkmingą baigimą naujokų kurso ir priminė, kokios svarbios ir atsakingos pareigos jų laukia, nešant tarnybą ir dirbant ginklų ir sprogstamosios medžiagos sandėliuose. Linkėjo visas pareigas gerai eiti.

Gera nuotaika buvo ne tik naujai prisiekusiems, bet ir seniems kareiviams — visi naudojami tos šventės progai. Ypač seni kareiviai džiaugėsi gaudami naujus draugus, kurie jiems padės eiti tarnybą ir bendrai dirbti atsakingą sandėliuose darbą.

Ant.-Ferd. Max.

4 pėst. L. K. Mindaugo pulkas. Liepos m. 17 d. įvyko iš anksto sukviestų karių - artistų mėgėjų susirinkimas. Nutarta atgaivinti buvusią 1923 — 1925 metais karių dramos mėgėjų kuopelę.

Kuopelės valdybon išrinkti: kapelionas kun. Balandis, kap. Gausas ir viršila Šimkus. Be to, išrinkti režisorius jaun. nenik. pusk. Puteikis ir dekoratorius vyr. pusk. Zydonis. Aukščiau minėta kuopelė — senai laukiamas svečys, tad šiandieną sveikinam jos pasirodymą ir linkime sėkmingos darbuotės šioj švietimo srity.

V - k - s.

8-is pėst. K. K. Vaidato pulkas. Š. m. liepos mėn 10 d. buvo padaryta mokomai kuopai ekskursija į Sutkūnų miškelį, Šiaulių valsč., vadovaujant leit. Šližauskui. Atvykęs į ekskursiją kapitonas Namajuska laikė ekskursantams paskaitą temoje: „Vilniaus įkūrimas, jo senovė ir reikšmė Lietuvai“. Liepos 17 d., vadovaujant leit. Memėnui, buvo padaryta ekskursija prie Šiaulių ežero. Čia ekskursijos vadovas su kareiviais pasikalbėjo apie Lietuvos ežerus, kalnus, piliakalnius ir pilis. Kareiviai labai įdomavoši.

Vyr. p. Edv. Jagminas.

Užsieniai

Suktybės be galo. Neseniai Lenkijoje susekta didelė suktybė Krokuvos ryžių gvalbykloje. Ši gvalbykla gavo leidimą įvežti į Lenkiją negvalbytų ryžių kelis tūkstančius vagonų. Už negvalbytų ryžių įvežimą muitas mokamas po 50 zlotų už vagoną, kai tuo tarpu už gvalbytų — po 800 zlotų. Vieton negvalbytų ryžių minėta gvalbykla įvežė gvalbytų. Ši jų suktybė buvo pastebėta ir iškelta aikštėn. Iki šiol jau patirta, kad valstybė dėl tokių gvalbyklos suktybių turi jau kelis milijonus zlotų nuostolių.

Sprogdina. Leningrade kažkas padėjęs miną vienuose valdžios namuose juos visai sunaikino. Žuvę apie 100 žmonių.

Žemės drebėjimas. Europa tik liepos mėn. 29 d. sužinojo, kad š. m. gegužės mėn. 23 d. centralinėje Kinijoje įvykęs baidus žemės drebėjimas, per kurį sunaikinta daug miestų ir miestelių ir žuvo apie 100.000 žmonių. Vieną miestą užvertęs žemės drebėjimo išjudintas kalnas.

Italijoje baigiama kasti 8 klm. ilgumo ir 3 klm. platumo ežeras. Jo vanduo bus pakeltas 1200 mtr. virsum jūrų lygumos. Šis ežeras bus pritaikintas elektrai varyti. Italai mano kasti ir daugiau tokių ežerų.

Prancūzai, norėdami sulaikyti savo pinigų vertės kritimą, tarp kitų priemonių buvo išleidę vidaus paskolą, kuri davė apie 5 milijardus frankų.

Anglikasiai prieš komunistus. Anglijos anglikusių darbininkų konferencija Southporte griežtai pasmerkė komunistų planus ir darbus, kuriais jie skverbiasi į darbininkų ir kitų tarpą.

Aukštumbėse. Amerikos lakūnas ltn. Championas savo lėktuvu iškilio 14.630 mtr. aukštumo. Tuo būdu jis paėmė naują pasaulinę aukštumo pirmenybę.

Karo kronika

Amerikiečių laivai Klaipėdoje. Rugpiūčio mėn. 1 d. atplaukė į Klaipėdos uostą du Amerikos Jungt. Valstybių karo laivai — naikintojai. Juos iškilmingai pasitiko mūsų vyriausybės ir karo atstovai. Klaipėdos uoste jie stovės iki rugp. 5 d.

Dar nepatenkinti. Anglų užsienių reikalų viceministeris žemuosiuose rūmuose pareiškė, kad be Vokietijos rytų pasienio sustiprinimo panaikinimų esą reikalinga, kad Vokietija įvykdytų dar kai kurias nusiginklavimus, kurių iki šiol dar neįvykdžiusi.

Laivus iškels. Suomų vyriausybė mano dar šiemet iškelti Suomijos įlankoj paskendusius rusų nardomuosius laivus. 2 laivai paskandinti dar visai sveiki. Iškelti laivai bus įskaityti į Suomijos laivyną.

Londoną gali pulti. Neseniai Anglijoje įvyko 5 dienų aviacijos manevrai, kuriuose dalyvavo 200 lėktuvų. Buvo bandymai gintis nuo priešų puolimo. Po manevrų prieita išvadų, kad Londonas dar nėra apsaugotas nuo karo metu galimų priešų aviacijos puolimų, ypač rūkui esant.

Sporto kronika

Lietuva.

Aviacijos parkas ir 4 oro eskadrilė 2:1 parko naudai.

2 pėst. D. L. K. Algirdo pulkas — raštininkų kuopa 7:2. Š. m. liepos mėn. 20 d. 5 pėst. pulko aikštėje įvyko futbolo rungtynės 2 pėst. D. L. K. Algirdo pulko su raštininkų kuopa. 2 pėst. pulko komanda lošė

tvarkingai, o raštininkų komanda visai neprisilaikė lošimo taisyklių. Rungtynės pasibaigė 7:2 2 pėst. D. L. K. Algirdo pulko naudai.

Vitury.

Futbolo rungtynės. Liepos mėn. 27 d. Mokomoji eskadrilė ir aviacijos štabas rungtynėse su 4 oro eskadrilė pralaimėjo 3:2. 3 oro eskadrilė — 2 oro eskadrilė 2:1. Aviacijos štabas ir mokomoji eskadrilė — 1 oro esk. 1:1.

1 gusarų pulkas. *Futbolo rungtynės.* Š. m. liepos mėn. 24 d. 2 pėstininkų Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Algirdo pulkas per savo pulko šventę buvo pakviestas draugiškoms futbolo rungtynėms gusarų pulko futbolo komandą. Rungtynės praėjo labai gyvai ir baigėsi 0:0. *Husz Ar*

Nemzeti — Kovas 9:0. Liepos mėn. 30 d. LFLS stadione įvyko futbolo rungtynės tarp žinomos vengrų profesionalų komandos Nemzeti ir Kovo. Ypatingos technikos vengrai neparodė, bet pasižymėjo greitu bėgimu, tiksliais pasuotėmis ir tolimais bei stipriais smūgiais į vartus. Kovas turėjo keletą progų mušti į vartus, bet nesugebėjo jas išnaudoti. Bendrai, Kovui nesisekė, dargi patys sau įmušė vieną golą, todėl ir rungtynės pasibaigė tokiu dideliu pralaimėjimu.

LSB — LELS 1:1 (0:0) Sekmadienį LSB komanda susitiko su LFLS. Žaidimas perėjo prie didelės LFLS persvaros, ypač I kėlinyje, bet dėka geram latvių vartininkui ir LFLS žaidėjų nesusizaidimui, pastarieji praleido daug tikrų šansų įmušti golus. Tik II kėlinyje LFLS tolimu smūgiu įmuša nesulaikomą golą. Po kai kuriam laikui svečiai atsilygino ir tuo rungtynės baigėsi. II kėlinyje LFLS kažkodėl pakaitė gerai žaidžiantį vartininką Abramiką Stašinsku, kuris ir praleido 1 golą.

LSB — Makabi 4:1 (0:1) Šeštadienį, liepos 23 d., Makabi žaidė su žinoma Rygos latvių futbolo komanda LSB. Šlapia aikštė kliudė žaidimui. Pirmam kėlinyje golą įmušė makabiečiai. Antrame svečiai padidino tempą ir įmušė vieną po kito 4 golus.

Užsieniai.

Lietuva — Latvija 3:6. Liepos 27 d. Rygoje įvyko tarpvalstybinės futbolo rungtynės Lietuva — Latvija, kurios pasibaigė mūsų pralaimėjimu. Latvių lošikai lošė griežtai ir energingai, be to, jų vartininkas geriau gaudė sviedinį, mūsų — gi žaidėjai žaidė kaip paprastai, dažnai mušė pro vartus.

Ryga — Kaunas 5:1. Kitą dieną ten pat įvyko tarpmiestinės futbolo rungtynės rinktinių komandų Kaunas — Ryga, per kurias lietuviai įmušė vos 1 golą, o gavo 5.

Spaudos apžvalga

1) **Neužmiršk Lietuvos.** Redagavo A. Marcinkevičius, L. Š. S. Centro Valdybos sekretorius. Lietuvos Saulių Sąj. leidinys Kaunas. 1927 m. 236 psl.

Knyga skiriama broliams išeiviams Amerikos lietuviams, bet lygiai tinka ir Lietuvos visuomenei pasiskaityti, o pasiskaityti yra ko, nes ten rašė: Putvinskas, Zmuidzinavičius, Vabalas — Gudaitis, Doc. J. Tumas, Vienuolis, Vygasdas, Klimas, Biciūnas ir kiti, kurių vardai mūsų literatūroje nėra svetimi ir kurie turėjo ką parašyti. Yra tai pernelyg maža Lietuvos enciklopedijėlė.

Knyga gausingai iliustruota. Viršelį piešė dail. Šimonis, vinjetes — V. Biciūnas. Tikrai gražus leidinėlis, kurių pas mus maža yra išleista, užtat garbė Saulių Sąjungai ją išleidusiai ir redaktoriui Marcinkevičiui ją suredaguosiam.

Knyga būtina pirktina visoms kareivių bibliotekoms, nes to tikrai verta.

2) **K. Avizonis** išleido „*Kelios istorinės Lietuvos vietos*“ Autorius, pagal jo žodžiais, leisdamas šią brošiūrėlę norėjo „prisidėti prie savo gimtosios senovės tyrimų“. Brošiūrėlė naudinga ypač dalių švietimo vadovams, kurie turi ją būtina įsigyti.

3) „Žinijos“ b-vė išleido Pešo „Krikščioniškasis solidarumas arba socialė darbo sistema“ Knygutėj norima supažindinti skaitytojus su solidarizmo sistema (krikščioniškas socializmas arba solidarinė darbo sistema). Vertimas; skaitytina.

4) Ta pati b-vė išleido dar ir „Daržovių atmainų kilmė“ Autorius nori parodyti, kiek įdomių dalykų galima sutikti darže ir kad, kaip jis sako: „ne tik pilvui gali būti iš daržovių kultūros nauda“.

5) Gobis parašė „Dechristianizuoto žmogaus siela dailiosios literatūros šviesoje“ Dechristianizacija — atsipalaidavimas nuo Kristaus mokslo pagrindų. Čia ieškoma šio apsireiškimo priežastis ir parodoma tokio žmogaus pasaulėžiūra. Kareiviams sunkiai prieinama.

6) Pasirodė dar ir tokia brošiūrė: *Apie tai ką brangiausia*. Tikybiniai — katalikiško turinio. Parašyta suprantamai.

7) Pasirodė š. m. jau ir 2 nr. „Pradų ir žygių“. Kaip ir visados įdomus, bet kareivių protui ne visiškai priimamas.

8) 5 pėst. pulko švietimo komisija išleido, o vyr ltn. Tarasovas parašė „5-sis pėst. Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Kęstučio pulkas“ Bene pirmas toks atskiras švietimo k-jos leidinys. Girtinas ir sektinas pavyzdys. R. B.

Ką kiti rašo.

„The Evening Post“. (Amerikoj leidžiamas laikraštis), rašydamas apie pagarsėjusį Amerikoj lietuvi boksininką Juozą Zukauską (Jack Sharkey), tarp kitko apie jį rašo: „Sharkey yra kilęs iš karingos tautos. Per kokius septynius šimtus metų lietuviai visados buvo pasirengę kovoti už savo teises ir su įvairiais savo priešais. Sharkey yra išdidus ir drąsus, mėgiamas jaunas karžygys, su kovotojo širdimi. Jo nusistatymas yra duoti priešui smūgi...“

Apie Zukauską rašė visi Amerikos laikraščiai, net pirmoj vietoj didžiausiomis raidėmis minėdami jo vardą ir drauge pabrėždami, kad jis yra lietuvis ir kilęs iš to krašto, kuris davė Amerikai jos išsivadavimo karų karžygį Kąščiuską. Iki šiol mažai kas žinojo Lietuvą ir kur ji yra. Zukausko garsėjimas drauge išskėlė amerikiečiuose ir Lietuvos vardą. Dabar patys amerikiečiai domisi, kur yra toji Lietuva, kuri davė tokį žymų boksininką.

Nors Scharkey ir pralaimėjo liepos m. 21 d. rungtynes su Dempsey, bet nenusimena. Žada dar grįžti į areną ir spauda praneša, kad jis manas kviesti Dempsey iš naujo rungtis ir tuokart atsilyginti jam už jo neteisėtus smūgius.

St. B-us.

Pranešimas

1 pėst. D. L. K. GEDIMINO pulko
Š V E N T Ė

Š. m. rugpiūčio mėn. 14 d. 1-as pėst. D. L. K. GEDIMINO pulkas švenčia savo 9 gyvavimo metų šventę, kurios metu pulkui bus įteikta 2 laip. „Vyties Kryžiaus“ vėliava už pasižymėjimus kautynėse su Tėvynės priešais.

Visi tarnavusieji pulke p. p. karininkai, gydytojai, karo valdininkai, kapelionai, taip pat visi „Vyties Kryžiaus“ ordino kavaleriai, pasižymėjusieji pulko eilėse, ir tarnavę pulke savanoriai kviečiami atsilankyti į pulko šventės iškilmes.

Iškilnių pradžia 10 val. Ukmergės priemiesty — Pivonijoje.

Pulko vadas

Pirmojo Lietuvos vėliavos pakėlimo Gedimino kalno bokšte, Vilniuje, dalyviams. Atminimui šio pirmojo svarbaus istorinio žygio yra sumanyta surinkti visų dalyvavusių šiame pakėlime paveikslus ir padaryti vieną

bendrą. Keturių dalyvių paveikslus jau turiu. Dar trūksta kap. Gužo, Steponavičiaus, Albino Raubos iš Vaiguvos, Šiaulių apskr., Prano Pluskos iš Alytaus ir Ramasiaus Marcalio iš Mizonių kaimo, Merkinės val. Alytaus apskr.

Minėtų asmenų prašau, kiek galima greičiau, prisiųsti man žemiau padėtu adresu savo paveikslus ir pranešti dabartinius savo adresus. Būtų pageidautini paveikslai karis-kaj uniformoj, bet neturint tokių, vis tiek pat kokius turite. Tik siųsdami pažymėkite, kuriais metais siunčiamas paveikslas fotografuotas.

Stasys Butkus. Kaunas, Nepriklausomybės aikštė „Kario“ redakcija.

Padėkos.

Paaukojo a. a. kap. Eduardui Noreikai paminklui statyti:

1. Auk. D. L. Kun. Vytauto Karininkų Lt. ct. Kursų lektorai ir klausytojai	210,24
2. 2 pėst. D. L. K. Algirdo pulko karininkai	195,25
3. Karo Mokykla	160,—
4. Vyr. Št. Informacijų Sk. tarnautojai	69,65
5. Karo Mokslo Valdybos tarnautojai	69,—
6. 2 pėst. p. 3 kuopos kareiviai	55,49
7. Klaipėdos kr. Gubernatoriaus kanceliarijos tarnautojai	190,—
8. p. Budrys Jonas	100,—
9. p. V. Kalnietis	100,—
10. p. Bataitis Juozas	50,—
11. Majoras Steponaitis	50,—
12. P. Klimas Andrius	30,—
13. P. Gailius Alvydas	30,—
14. Majoras B. Giedraitis	20,—
15. Ats. leit. Juozapaitis	15,—
16. Ats. viršila Guzulaitis	5,—

Iš viso . . . 1349,63

Aukojusiems tariu nuoširdų ačiū.

Majoras Butkevičius,

Komisijos paminklui statyti pirmininkas.

Š. m. liepos mėn. 10 d. 7 pėst. Ž. K. Butegeidžio pulkui buvo suruoštas Šaulių namuose vakaras. Vaidino pulk. ltn. Braziulevičiaus vedamoji Karių Teatro trupė „Vėlnias ne boba“ ir „Beauštanti Aušrelė“. Be to, gerb. pulk. ltn. Braziulevičius pasakė įžanginę kalbą, paaiškindamas veikalų turinį. Visa tai mums, kariams, padarė didelį įspūdį ir malonumą, už ką mes liekame giliai dėkingi.

Liepos mėn. 15 d. sulaukėme ir mes, 7 p. Ž. K. B. pulko kariai, visų laukiamo „Mūsų Teatro“ su jo žvaigždė — p. Rymaitė. Ši trupė vedama gerb. p. Laucius vaidino toje pat salėje „Nežūga“ arba „Gatvės vaikas“. Nepaprastai gražus ir linksmas vaidinimas visus žavėto žavėjo. Po vaidinimo p. Laucius pasakė porą mums kariams pritaikintų eilių.

Būdami giliai dėkingi šiems visiems apsilankiusiems svečiams, mes laukiame jų ir toliaus prie geresnių aplinkybių ir sąlygų, kada mes galėsime juos tinkamai pagerbti ir atsilyginti už jų pastangas ir didelį nuoširdumą.

Pulko švietimo skyrius.

Redakcijos atsakymai

H. Lišauskui. Aple panašius dalykus mums neteko girdėti, todėl atsakyti negalime.

Sarvuociui. 1. Kai bus pasiūtos. Pačiam įsigyti savo kepurių — negalima. 2. Bus paskelbta K. A. M. įsakymuose.

Vyr. pusk. E. Jagminui. „Kario“ siuntinėjimas Jums nesulaikytas. Siuntinėjame dovanai, kaip savo nuolatiniam bendradarbiui. Jeigu kurių nr. nr. negavote — parašykite. Prisiųsime.

TAKTIKA ANKSCIAU IR DABAR.

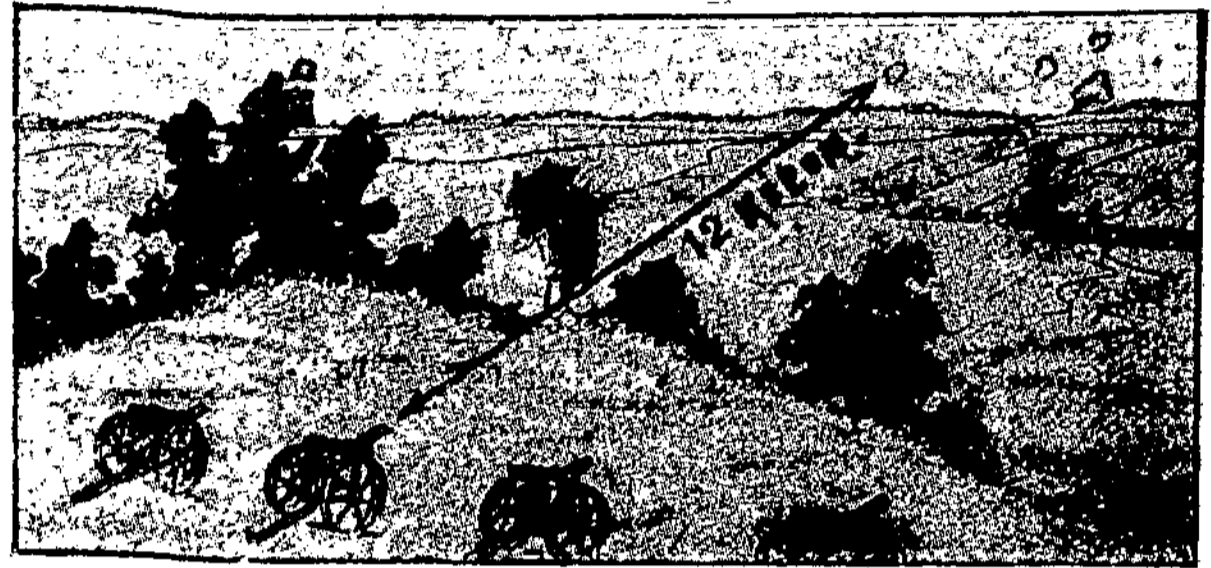
Anksčiau

Dabar

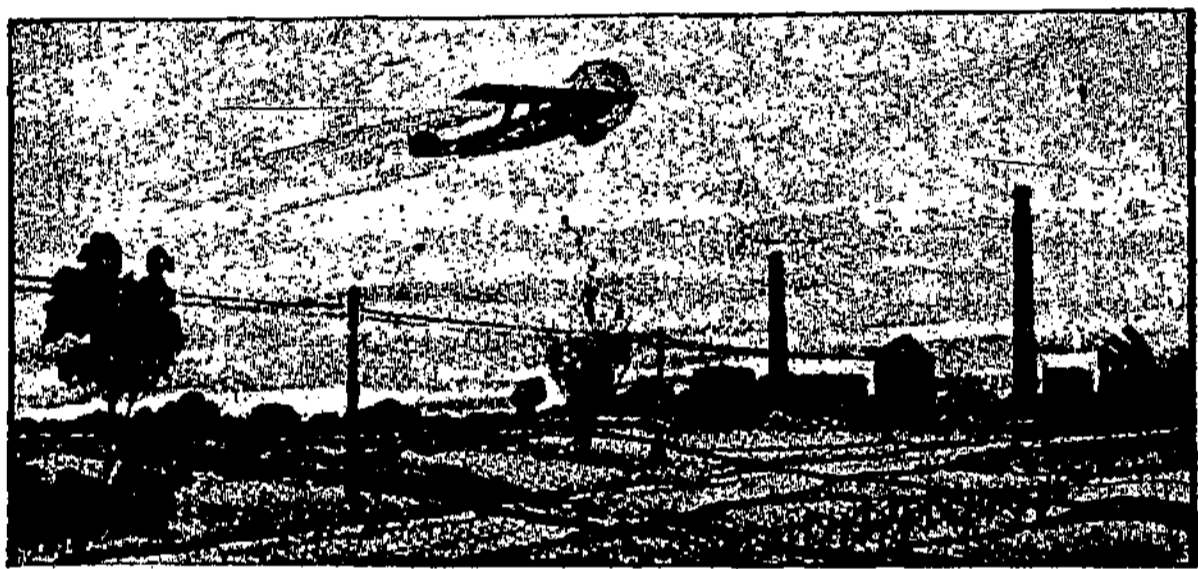
Žvalgybon jodavo mažos raitininkų grupės.

Žvalgybon slunčiama stipri visų kariuomenės rūšių rinktinė.

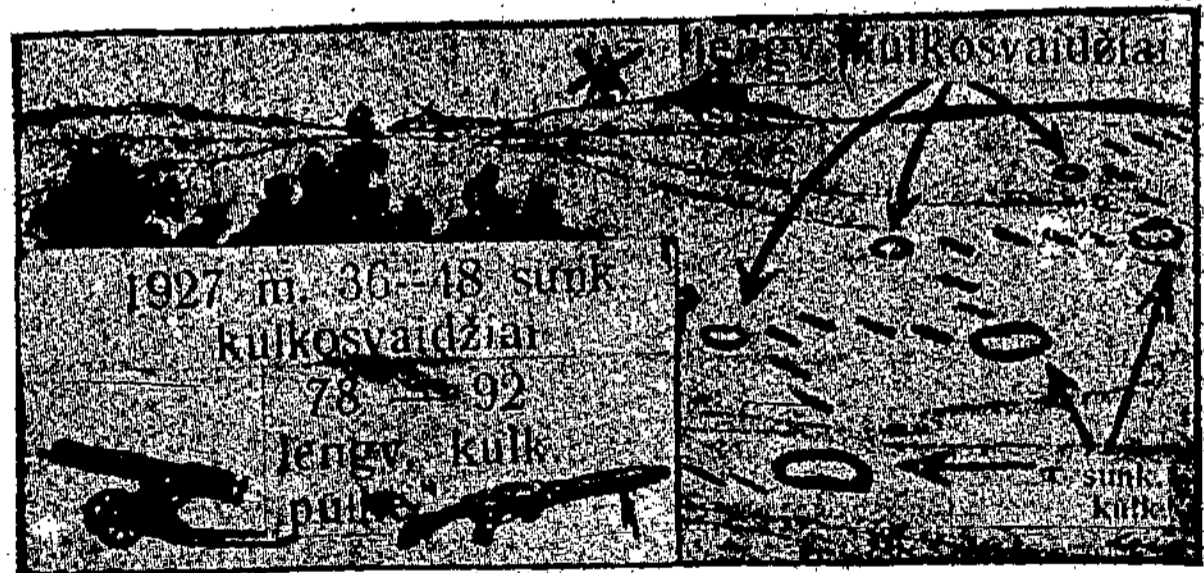
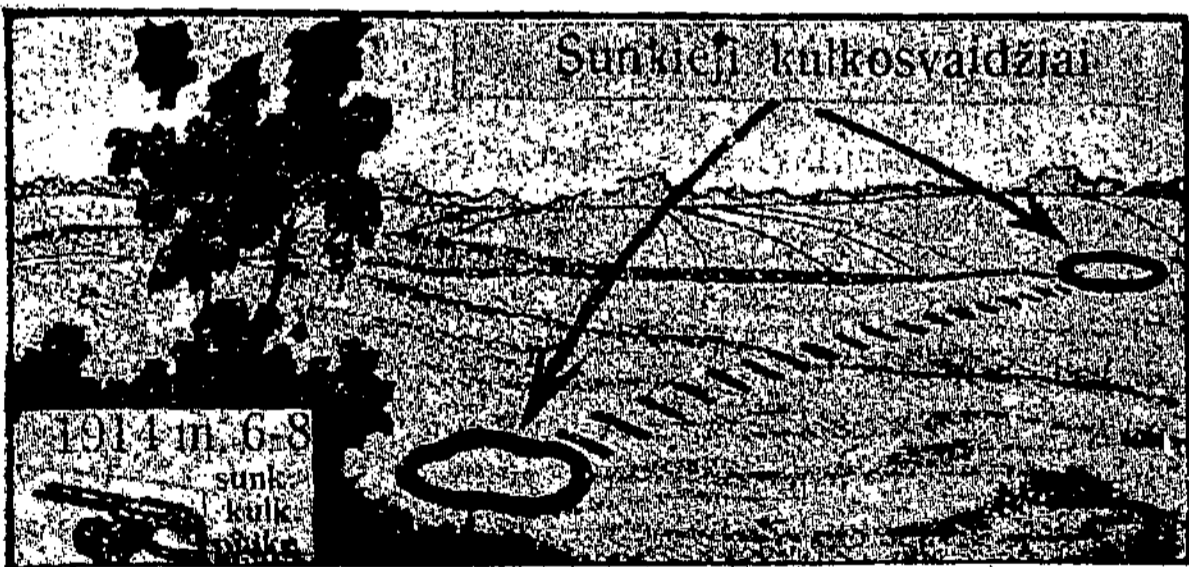
Artilerija šaudydavo iš atvirų pozicijų tik iki 2 klm.

Artilerija šauda iš uždengtų pozicijų per 12 klm.

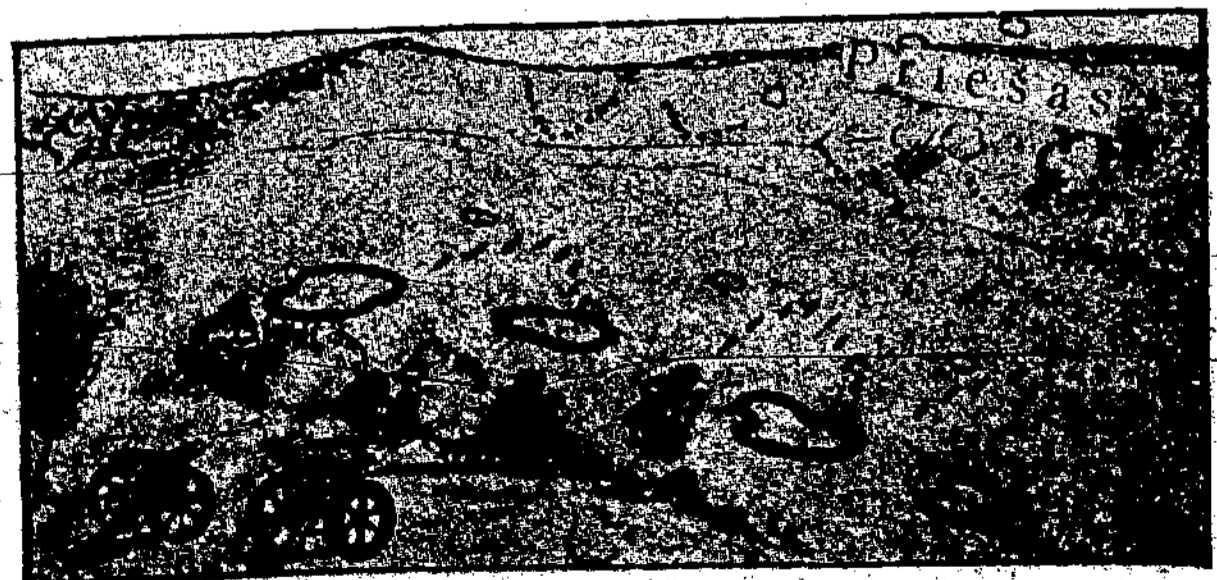
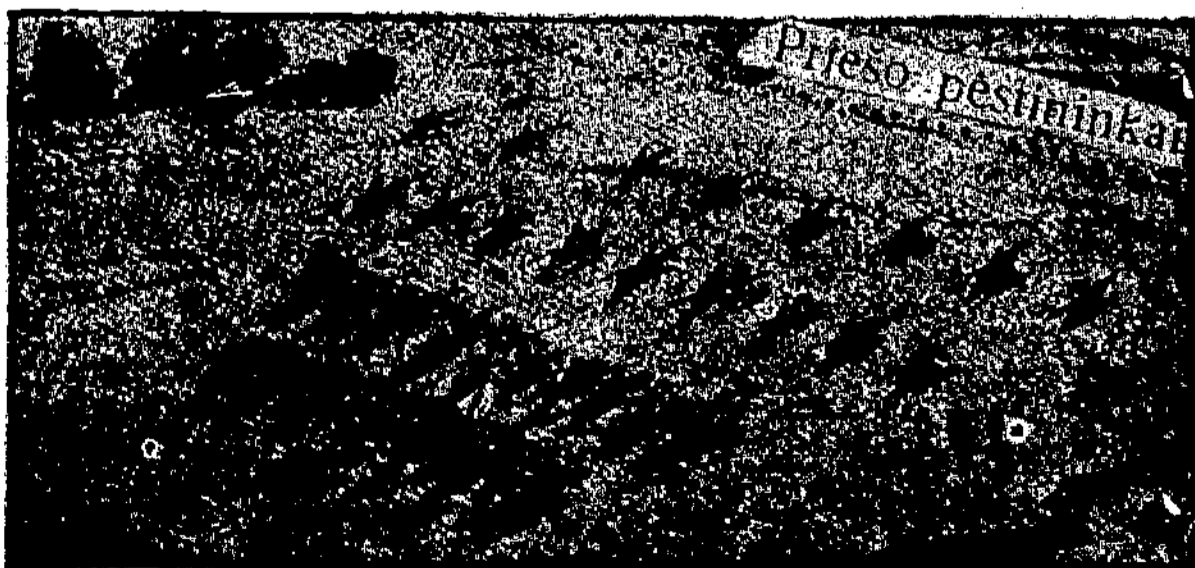
1914 m. vienas lėktuvas veikė 40 klm. fronte.

Aviacija tapo visų baisiausias pavojus užpakaliui.

Automatiškas ginklas tikrai padėdavo šauliams.

Visas kautynių sunkumas užgulė ant sunkiųjų ir lengvųjų kulkosvaidžių.

Raitininkai puldavo pėstininkus iš priešakio.

Iš priešakio pėstininkus sukausto raitininkų artilerijos ugnis. Patys raitininkai puola iš šono.

Leidžia Vyr. Št. Karo Mokslo Valdyba

Redaktorius pulk. lt. BUKOKAS.

Valstybės Spaustuvė Kaune, kampas Duonelaičio ir Gedimino g.

89 39,1089